

İNSAN VE YALAKA İNEK

Aydınlık Gazetesi, 30 Kasım 2013

Yıldırım Koç

Muğla Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy termik santrallerinin ve TKİ Güney Ege Linyitleri İşletmesi Müessesesi'nin (Yatağan) işçileri önce Türk bayraklarıyla Sotra Dağı'na çıktılar, ardından Ankara'da Meclis'in kapısına dayandılar. 25 Kasım 2013 gecesi de Muğla'nın Milas ilçesinde barikatları aşa aşa eylem yaptılar.

23 Kasım 2013 Cumartesi günü Aydınlık Gazetesi tarafından düzenlenen 1. Emek Kurultayı'nda yaptığım konuşmada, "işçi sınıfının Haziran başkaldırısı geliyor," demiştim. Milas'taki eylemde tomaların sıkıldığı basınçlı suyu ve biber gazını ve bu saldırıya karşı işçilerin kararlı ve başarılı mücadelesini televizyonda izleyince, söylediklerimin kehanet değil öngörü olduğunu düşündüm.

İnsanı insan yapan, insanlığın gelişmesini sağlayan nedir? Hangi özellikleridir?

Hayvanlar da birşeyler yiyor, çiftleşiyor. İnsan için, "alet kullanan hayvan" tanımını yapanlar var. Ancak aletleri geliştirenler hangi tür insanlar?

İnsanı insan yapan, içinde bulunduğu veya kendisine dayatılan koşullara direnme ruhu, anlayışı ve çabasıdır. Kendisine dayatılan koşulları kabullenen, en temel insan özelliğinden yoksundur.

Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy'ün enerji ve maden işçileri "insan"dır. Çatalağzı'nın direnen kişileri "insan"dır. 29 Ekim 2012 günü Ulus'ta, 8 Nisan 2013 günü Silivri'de barikatları aşanlar "insan"dır. 29 Ekim 2013 günü Aslanlı Yol'da yürüyen 1 milyon 89 bin kişi "insan"dır. Silivri'de, Hasdal'da, ülkemizin dört bir köşesindeki cezaevlerinde dimdik yatanlar "insan"dır.

"İnsan"ların çoğaldığı bir süreçte yaşıyoruz.

Sorunlar artıyor, korku aşıyor. Bu iki alandaki hızlı değişim, insanları "insan"laştırıyor.

Peki, her insan "insan"laşıyor mu?

Ne yazık ki, hayır. Bazıları çeşitli nedenlerle teslim olmuş durumda. Hem de ne teslimiyet.

Halkımızın bu olayı anlatmak için kullandığı iki deyiş vardır.

"Gamsız öküz kasabın bıçağını yalarmış."

"Yalaka inek, kasabın bıçağını bile yalar."

Besi hayvanlarının hayatında iki dönem vardır. Besiye çekildikleri dönem, kasabın bıçağının altına yattıkları dönem.

Hayvan sahibi, besiye aldığı ineklere çok iyi bakar; onların yemini ve suyunu eksik etmez; gübrelerini zamanında temizler, altlarının kuru olmasını sağlar.

Sonra kesim günü gelir.

İnek, inek olduğu için, nereye götürüldüğünü anlamadan, sahibini izler.

Sonra kesim anı gelir.

Normal bir inek, kesim anında direnir.

İneklerin iyice salak olanları ise kasabın bıçağını yalamayı sürdürür.

Halkımızın, "ineğin yalakası, kasabın bıçağını bile yalar" demesi boşuna değildir; yüzyılların gözlem birikiminin sonucudur.

İşçi sınıfımıza yönelik saldırı her geçen gün daha da yoğunlaşıyor.

Yatağan, Kemerköy, Yeniköy ve Çatalağzı termik santralleri özelleştiriliyor.

21. yüzyıl, enerji savaşları dönemidir.

Böylesi bir dönemde, devletin elindeki dört termik santral satılıyor.

Bu santraller, Türkiye'nin düşük kaliteli kömürlerini enerjiye dönüştüren yerler. Özelleştirilecek bu santrallerin yarın kimin elinde ve nasıl çalıştırılacağı, daha doğrusu çalıştırılıp çalıştırılmayacağı bilinmiyor.

Bu santralleri savunmak, vatani ve işçi haklarını savunmaktır.

Bu santrallerin özelleştirilmesine karşı direnen işçilerin yanında olmak da vatana ve emeğe sahip çıkmaktır.

Ülkemizdeki tüm sendikaların ve işçilerin, Yatağan ve Çatalağzı işçilerinin ve halkının mücadelesine sahip çıkması, öncelikli görevleridir.

Gün, mücadele edenlere destek günüdür.

Aklı ve cesareti olan direnir.

Hükümetten korkarak sesini çıkarmayanlar ise, bıçak yalayarak, büyük ve tarihsel bir suç işlemektedirler.